

Gibanje v etru - Zvezdna Navigacija 2 (6 del) (Nezemeljska Tehnologija)

<https://www.youtube.com/watch?v=ruybMH4Jd6o>

Avtor (povezava):
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
31. december, 2019

Gibanje v etru - Zvezdna Navigacija 2 (6 del) (Nezemeljska Tehnologija)

Imam osnovni koncept, ki ga je nekoliko težko razložiti. Kako lahko z neke lokacije, etra, pridete na vse lokacije v fizičnem svetu, vključno z vsemi časovnimi točkami teh lokacij - v fizičnem svetu.

Če ste v etru, saj iz etra manifestirate vse, kar je, potem to postane le točka pogleda, ki je v tem primeru točka pogleda, enakovredna frekvenci. Iz etra samo spremenite točko pogleda-frekvenco in že ste tam, kjer ste želeli in takrat, ko ste želeli. Ni vam treba potovati ali se premikati. Samo spremenite frekvenco, ki jo imate z ladijskimi motorji, da bo združljiva z videnjem ali bivanjem na drugi frekvenci ---->, ki pa je kraj z določeno časovno točko.

Vse obstaja kot prekrivanje, začasni kraj in položaj pa se zaznavata le, kadar obstaja združljivost frekvenčne energije. To je primerljivo s tem, da se nahajamo v temni sobi ... v tej sobi so predmeti, ki jih lahko vidimo le z določenim svetlobnim filtrom. Zato prižgete svetilko z modro svetlobo. Vidite lahko le stvari, ki niso modre barve, saj bodo tiste, ki so, izginile iz vašega vidnega polja. Če pa spremenite frekvenco svetlobe in na svetilko namestite rdeč filter, lahko vidite stvari, ki so bile prej za vaše oči nevidne, ker so modre. Hkrati pa ne boste mogli več videti stvari, ki so rdeče, ki so vam bile prej vidne, ko ste imeli nameščen modri filter.

Ko ima neko mesto neko frekvenco; z ujemanjem s to frekvenco postane točno ta frekvenca nerazločljiva od nje.

Ko oddajate frekvenco česar koli, recimo 102 MHz ... in z nečim drugim oddajate 102 MHz, postane le še več istega. Druga od druge se ne razlikujeta.

Toroidna frekvenca ladje je tako kot modri ali rdeči filter naše svetilke. Kraj v prostoru ali času lahko vidimo ali doživimo le skozi frekvenčni filter, ki ga predstavlja toroid.

Samo vklopimo svoj modri filter in zaznavamo, da se nahajamo v Plejadah-Erri. Z motorji ga preklopimo na rdeči filter in nenadoma zaznavamo, da smo na Zemlji. Nič se ni spremenilo, le naše zaznavanje spreminja to, kar vidimo.

Za poslušanje glasbe imate radio ali stereo sistem. Nastavite 102,5 FM in poslušate Richarda Wagnerja, nato obrnete gumb in nastavite 92,4 FM ter poslušate pop glasbo. Obe stvari sta že bili tam, v istem prostoru. Le filter vaše pozornosti vam omogoča, da poslušate Wagnerja ali pop

glasbo. Kot, da bi bila vaša stereo radijska naprava vaša ladja. Toda naprava sama se ne premika, ne odpluje nikamor.

Ladja ima v svojem računalniku natančen frekvenčni zemljevid. Po želji se po načelu prevladujočih frekvenc ovije v visoko energijski toroid. Natančna energijska frekvenca toroida se naloži sami ladji in vsemu, kar je v njej in jo nadzoruje računalnik. Spremeni svojo točno določeno frekvenco, da bi bila združljiva z namembnim krajem, na račun tega, da ne bi bila več združljiva s frekvenco izvirnega kraja.

Čas je le energijska - frekvenčna različica kraja. Sam po sebi, v izolaciji, se čas ustavi. Šele s prisotnostjo zavesti iz tega trenutka, ki je sama po sebi frekvenca, se prizorišče začne oživljati z zaporedjem dogodkov.

Tako vsi nano-sekundni trenutki, ki v vesolju nikoli niso obstajali, še naprej obstajajo kot frekvence v polju, ki je neskončno in vključuje vse. To polje je eter. Vsak trenutek v času je kot časovna fotografija, dogodki se zadržujejo kot v kadrih filmskega koluta. So izolirane mirujoče slike, brez pomena, brez zaporedja, le nekatere zelo podobne drugim. Vse je v etru, brez časa, so le fiksni, večni položaji, ki sestavljajo celoto, ki je vir, enotni jaz, eter.

Kot filmski kolut ni animiran. Potreben je nekdo z zaznavanjem, da pride in animira vsako ločeno podobo, da jim da pomen, zaporedje in hitrost.

Vsak list papirja je prostor v prostoru in času. Je stalen. Ni časa, preprosto je. Potovanje z ladjo na določeno mesto je preprosto biti združljiv z enim ali drugim listom papirja. Od vašega prihoda na ta določen list je kraj, kjer začnete zaznavati animacijo.

To pomeni, da za ladjo ni težava potovati od točke A do točke B, prav tako ni težava potovati od enega datuma do drugega. V prostoru in času je enako. To se imenuje nadsvetlobni (supraluminar) let in presega svetlobno hitrost za količino neizračunljivih dejavnikov, saj gre za trenutni proces ali "skok", ne glede na razdalje ali datume v svetu ali na fizični strani vesolja.

Samo po sebi tega ni tako težko razumeti, ko te stvari dojamemo. Potrebujete le podroben frekvenčni zemljevid in napravo, ki natančno spreminja in spreminja vašo frekvenco.

Gosia: Swaruu, govoriš o opazovalcu in o tem, kako z zaznavanjem vse oživlja. Toda v meni še vedno gori vprašanje ..., od kod izvira opazovanje samo? To nekaj, kar smo mi, ki vse opazujemo in oživljamo. Kako nastane proces opazovanja, sama zavest s sposobnostjo opazovanja? Samozavedanje?

Swaruu: Že sam proces zavedanja, zavedanje, zavedanja svojega obstoja ... podeli proces, ki na tak ali drugačen način implicira nasprotje. Če gre za celoto, je vse prisotno v celoti. Zato bi vključevalo vse obstoječe točke v času in prostoru, zato ne bi bilo časovne animacije ali zaznavanja poteka časa. Kajti vse je vsebovano v viru vsega, ki ga v tem primeru imenujem eter. V trenutku, ko pride do zaznave ločenosti od celote, kot holografski delček celote, pride do

zaznave med tem, kar človek je in tega, kar ni. To je osnova za zaznavanje animacije časa z vidika določene točke opazovalca-zavesti.

Dojemanje navidezne ločenosti od celote. Zavedanje tega, kar človek je - in tega, kar ni del njega samega, je osnova časa samega. In kot sem že opisala, bo hitrost časa odvisna od količine podatkov, ki jih zavest lahko obdela v svojem zavedanju, pri čemer velja, da več kot je podatkov, hitreje je čas zaznan. Primer tega je, da majhen otrok zaznava čas kot nekaj veliko počasnejšega od odraslega, ker obdeluje manj podatkov kot odrasli.

Z nadaljnjim pospeševanjem količine podatkov, ki jih zaznava zavest, pa dosežemo točko, ko se časovno zaznavanje poenoti, kar ustvari novo iluzijo prisotnosti v gostoti, iluzijo, ker je gostota prav to. Iz ene gostote preidete v višjo, kjer se obdela več podatkov, več zavedanja, več zaznavanja. Če pa to tako ali drugače primerjate s hitrostjo zavedanja v prvi primerjalni točki, boste ugotovili, da gre za zelo izrazit časovni zdrs, kot v primeru med Temmerjem, Erro in Zemljo, to je 4,6 dneva na Zemlji za en dan v Temmerju ali Erri. Vendar je dojemanje trajanja dneva na enem ali drugem kraju v bistvu enako.

To je le zaznava, recimo povprečje kolektivne "Matrice", ki jo tvorijo posamezne zavesti, ki obstajajo na določenem kraju, ravni ali gostoti, in o kateri ne moremo imeti zaznave, da nekdo živi hitreje ali počasneje v trajanju časovne enote, če je ne primerjamo neposredno z drugim določenim krajem. V tem primeru je to na primer Zemlja v primerjavi s Temmerjem.

Gosia: in kaj je povzročilo navidezno ločenost od celote, ki jo omenjaš?

Swaruu: Pravijo, da je bil prvotni vir, celota, razdrobljen, ker je bil to edini način, da se še naprej širi, kar je edina stvar, ki si jo želijo vsi organizmi z zavestjo.

Toda zakaj? Ali kako točno se to zgodi?

Če veliki Eter, prvotni vir, vesolje ali kakorkoli ga že imenujemo, je vse in vse razume, da je vse del istega na enoten način, ničesar ne pušča za seboj, vseobsegajoče, potem bi to nujno vključevalo tudi koncept navidezno izoliranih točk. Te so delčki celote. Na ta način bi lahko razložili, da mora Eter preprosto zaradi svoje narave, da vsebuje vse in absolutno vse, vključevati zavesti in njihove zaznave, da so omejene, da so ali niso nekaj več. Pojav dvojnosti, jaz sem proti jaz nisem. Proces drobljenja je torej le obvezni del samega Etra.

Gosia: Hvala. Razumem.

Robert: Vprašanje. Če torej želimo obiskati Zemljo v 5D, bo po logiki stvari imela povsem drugačne "koordinate" kot 3D Zemlja, kajne?

Swaruu: Tako pač je, kajne! Torej 5D Zemlja že obstaja in je vedno obstajala. Ni zaznana z zaznavanjem zavesti, ki jo naseljujejo. Od ljudi je torej odvisno, ali bodo dvignili svojo frekvenco zaznavanja ali ne. In ne jaz ne kdorkoli od zunaj tega ne more storiti namesto vas. In še enkrat,

čepprav me množice kritizirajo: To je naloga ljudi in samo njihova naloga, da delajo na sebi in kolektivno, da bi lahko zaznali že obstoječo 5D Zemljo.

Opisala sem že, kako in zakaj ladja s spreminjanjem frekvenca prek svojega toroida skače z enega kraja na drugega. Ladja mora le uskladiti svoje frekvence s frekvencami cilja in ta je že cilj, saj je frekvenca, ki je enakovredna drugi, le več iste frekvence. Ne razlikuje se. To je energetski zakon.

Velika ladja, bojna ali višja, govorim o tistih iz Taygete, deluje tako, da združuje tri oblike letenja, in sicer z dvema načinoma pogona, gravitacijskim, akcijsko-reakcijskim ter visoko-energijskim toroidom za nadsvetlobni let. Uporablja se po potrebi, odvisno od manevra.

Ko na primer bojna ali višja ladja vstopi v atmosfero, recimo, ko se približuje pristanišču, bo v Temmerju to storila skoraj izključno z gravitacijskimi motorji, saj se izkaže, da so najmanj invazivni za prebivalstvo pod njo, zlasti, ko govorimo o spuščanju proti površju in izvajanju pristajalnih manevrov velike ladje, kot je ta, dolga 2000 metrov (sedem letalonosilk z nosom na rep) in 20 milijonov ton jekla in titana.

Ni treba posebej poudarjati, da gre za občutljiv manever. Kot otrok se dobro spomnim, kako sem opazovala veliko ladjo, podobno tej, ki se je spuščala iz oblakov, odstranjevala oblake in se počasi spuščala proti pristanišču. Z obeh strani so jo spremljale manjše ladje, ki so skrbele, da je vse potekalo dobro. Ko se je spuščala, sem lahko videla območje motorjev na zadnji strani. Na strani je bila velika luknja, v kateri je manjkal velik kos, iz ogromne luknje je prihajalo nekaj plina, kot da bi vesoljski morski pes odtrgal kos z območja motorja. Ladja je šla v popravilo. Kljub temu se je z vsemi poškodbami in vsem ostalim spustila z lastno močjo, zahvaljujoč številnim pogonskim sistemom.

Običajno se ladja s površja dvigne z gravitacijskimi motorji. Ko je že na višini okoli 20.000 metrov ali več, vklopi velike plazemske curke. Z njimi zapusti atmosfero in pospeši do hitrosti približno 40.000 ali 50.000 km/s, kjer se vklopi toroid in ladja skoči v hiper-prostor (v eter).

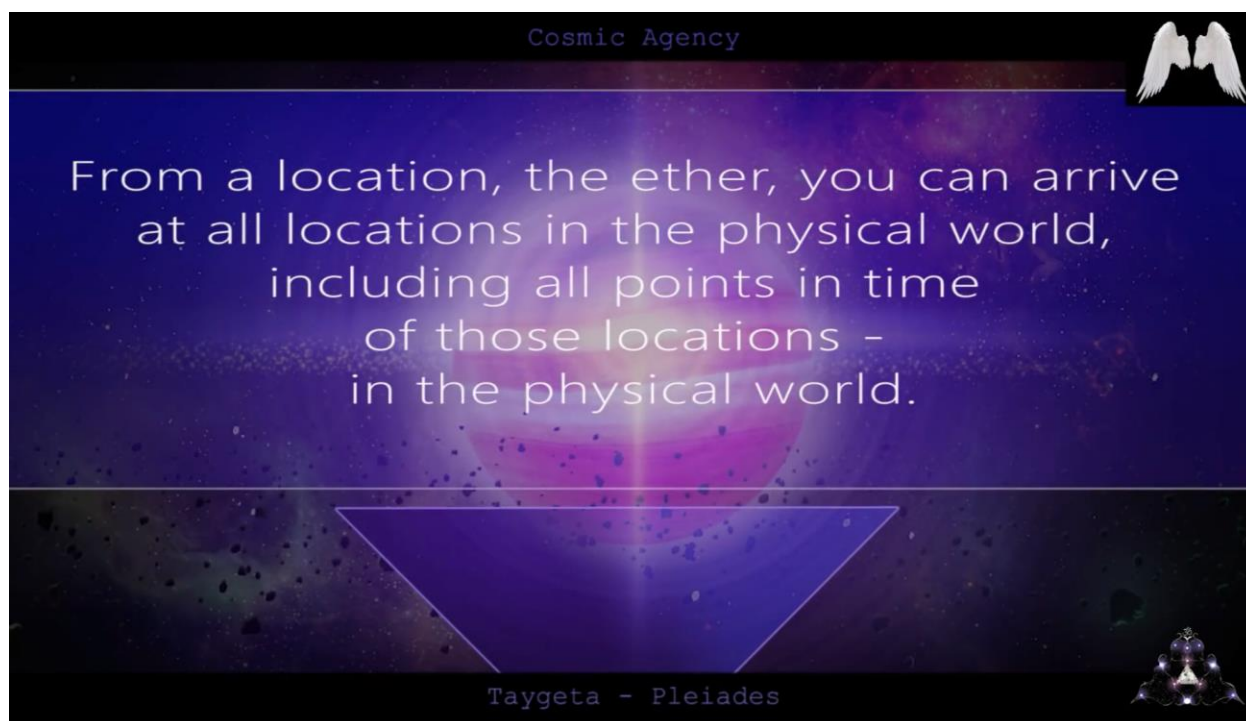
Pri spuščanju iz hiper-prostora se toroid izklopi in ladja se spusti s približno 100.000 do 50.000 km/s. Pri tem se vklopijo sprednji motorji s plazemskimi curki v retro-raketnem slogu ali pa se ladja upočasni s pomočjo gravitacijskih motorjev.

Nekatere ladje tega ne potrebujejo, na primer ladje razreda Suzy. V hiper-prostor lahko skočijo popolnoma zadržane in se iz njega vrnejo že popolnoma ustavljene. Prav tako imajo ladje razreda Suzy najsodobnejšo tehnologijo, ki jih ločuje od drugih razredov ladij, celo od Taygete, zaradi česar so najnaprednejše. Ta tehnologija velja za tajno ali "TOP SECRET", kot jo imenujejo na Zemlji, čepprav dejstvo, da obstajajo, ni tajno. Skrivno je le to, kako je dosežena: Zmožnost skoka v hiper-prostor iz nemobilnega položaja, od tam pa deluje, ne da bi se kam premaknil in še vedno zaznava svojo prvotno okolico. V tem načinu letenja, statičnem hiper-prostoru, so nedotakljivi.

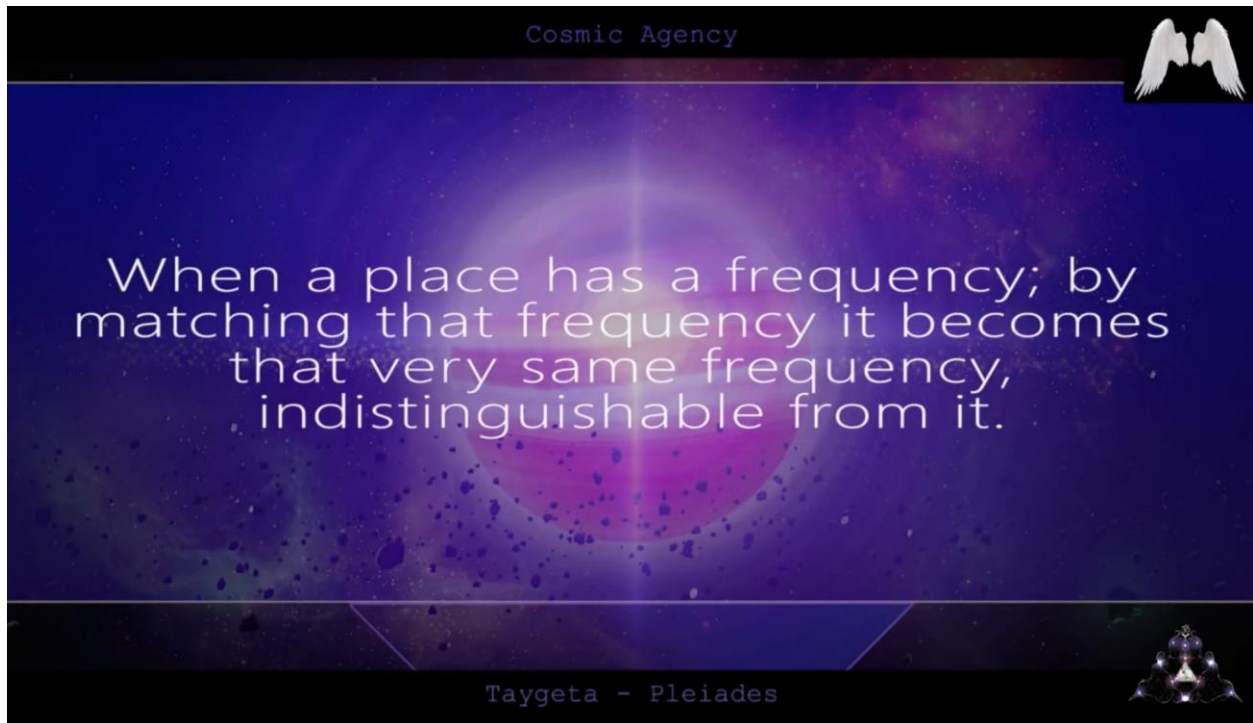
Iz tega načina letenja so lahko prisotni kjer koli, zbirajo obveščevalne podatke, pridobivajo osebe s površja, gredo skozi stene, saj jih trda snov ne ustavi, ali celo izvajajo napade s svojim orožjem, pri čemer so neopazni in nedotakljivi.

Ta tehnologija velja za odvrčalno ali prepričevalno sredstvo, pri čemer zgolj prisotnost "Suzy" spremeni scenarij v korist Taygete. Znano pa je, da ta tehnologija obstaja in da jo ima Taygeta, nihče drug pa ne. S tem so ladje razreda Suzy izredno nevarne. Druge rase jih doslej niso uspele replicirati.

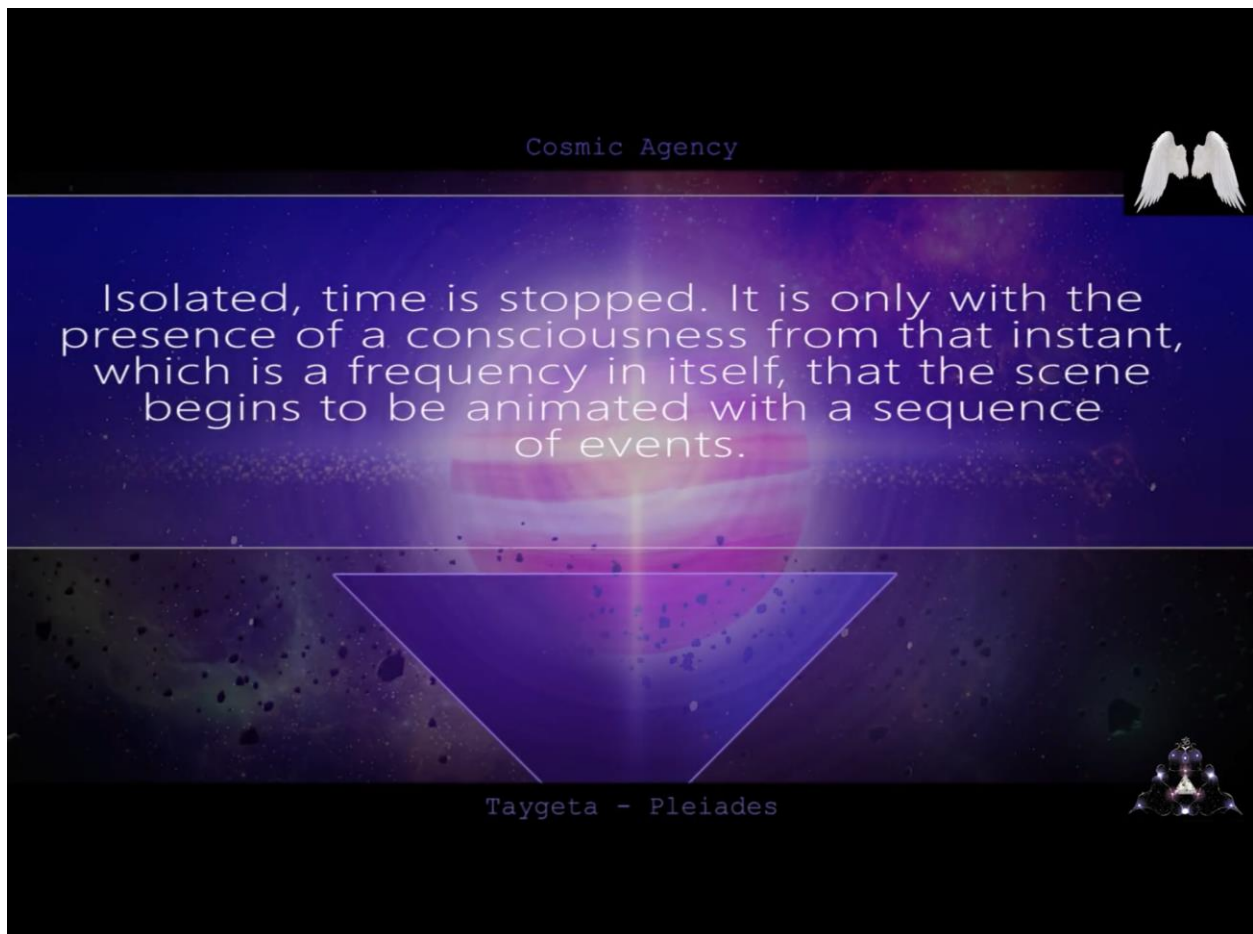
Najpomembnejše točke

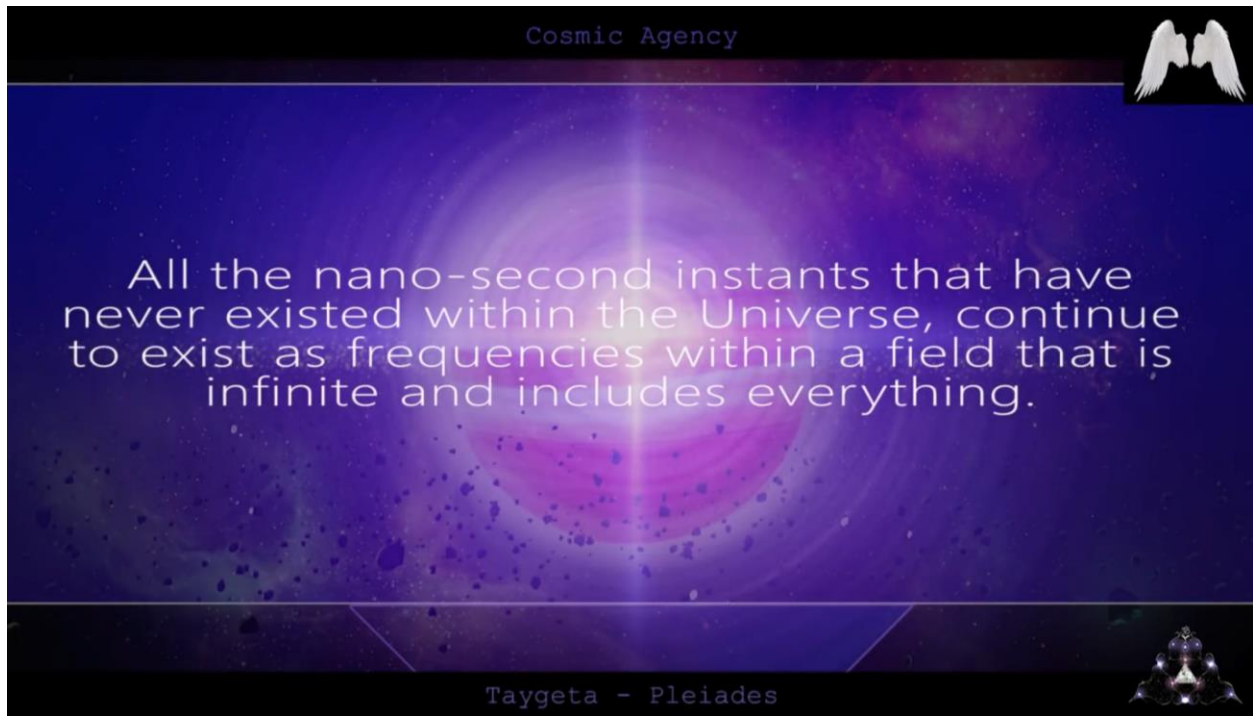
Z lokacije, etra, lahko pridete na vse lokacije v fizičnem svetu, vključno z vsemi časovnimi točkami teh lokacij - v fizičnem svetu.

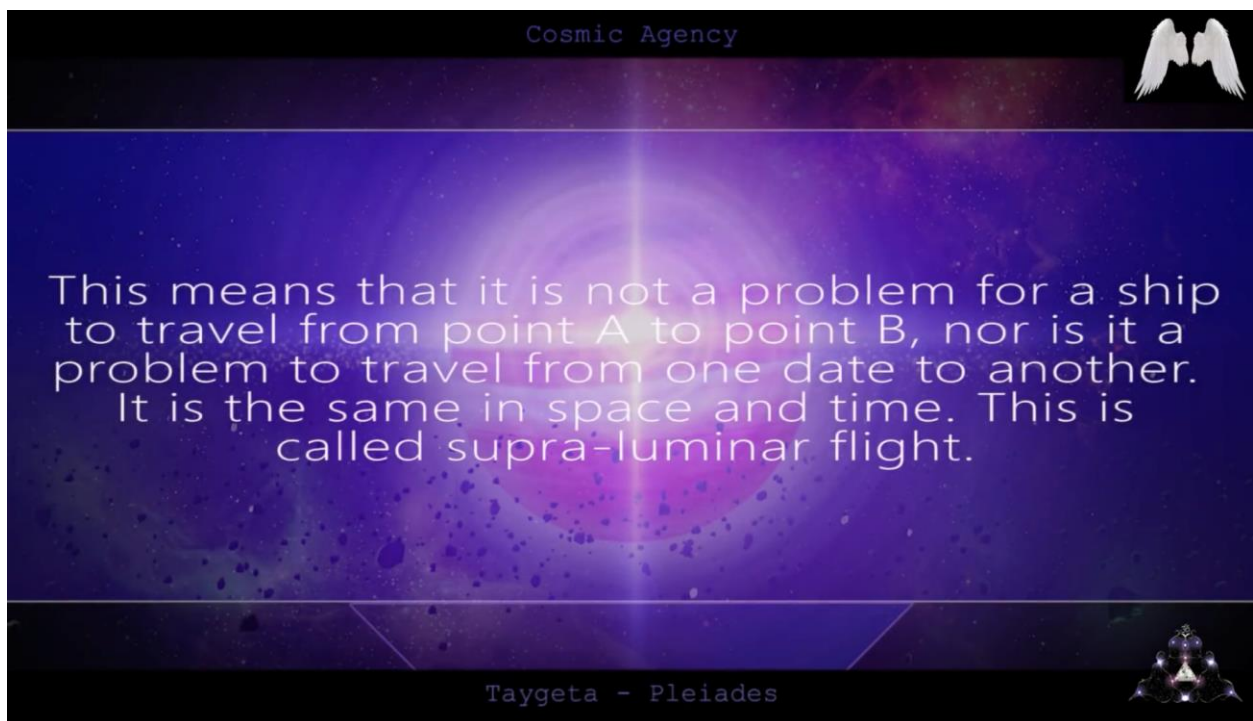
Ko ima kraj neko frekvenco, z ujemanjem s to frekvenco postane ista frekvenca in se od nje ne razlikuje.

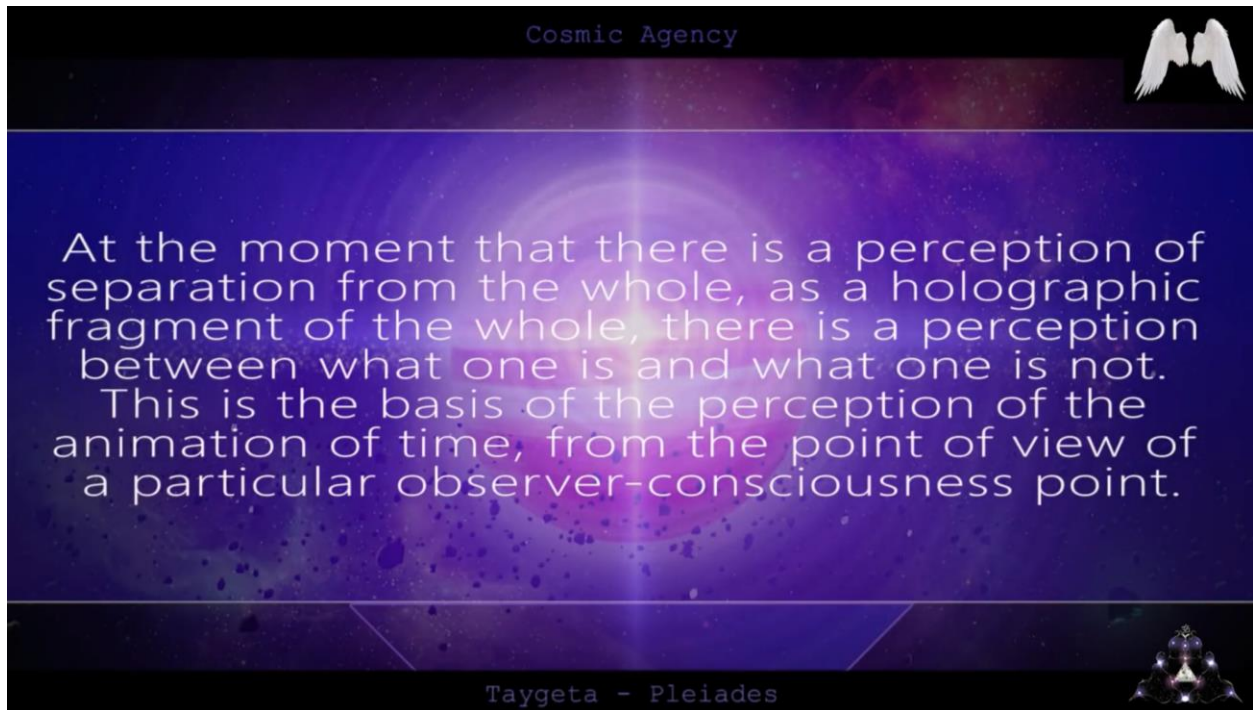
Izoliran, čas se ustavi. Šele s prisotnostjo zavesti iz tega trenutka, ki je sama po sebi frekvenca, se prizor začne oživljati z zaporedjem dogodkov.

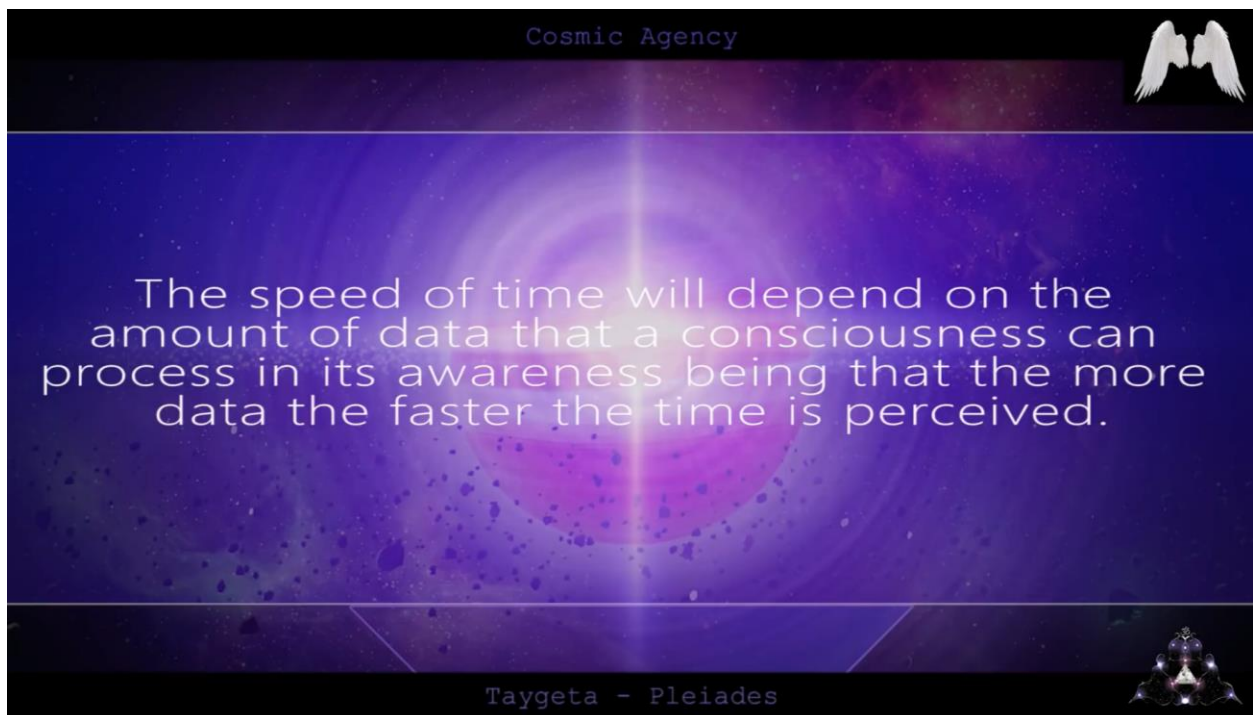
Vsi nano-sekundni trenutki, ki v Vesolju nikoli niso obstajali, še naprej obstajajo kot frekvence v polju, ki je neskončno in vključuje vse.

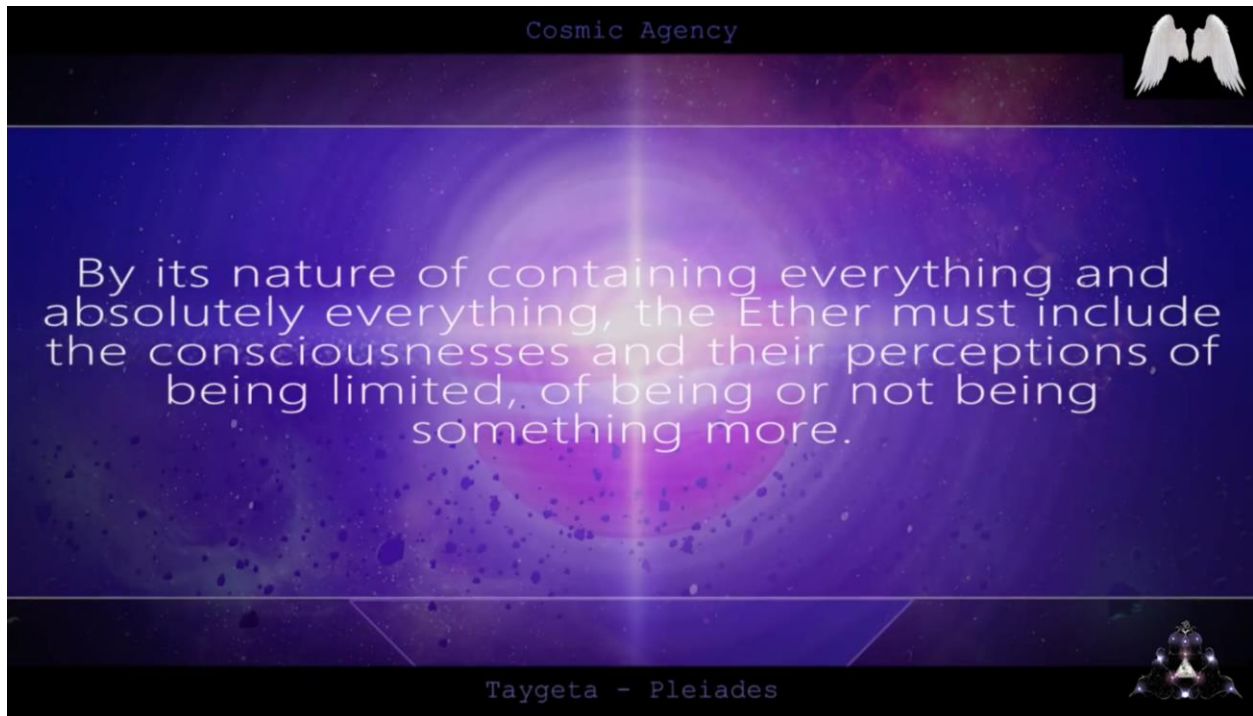
To pomeni, da za ladjo ni težava potovati od točke A do točke B, prav tako ni težava potovati od enega datuma do drugega. V prostoru in času je enako. To se imenuje nadsvetlobno letenje.

V trenutku, ko zaznavamo ločenost od celote, kot hologrfski delček celote zaznavamo, kaj smo in kaj nismo. To je osnova za zaznavanje animacije časa z vidika določene točke opazovalca-zavesti.

Hitrost časa je odvisna od količine podatkov, ki jih zavest lahko obdela v svoji zavesti, pri čemer velja, da več kot je podatkov, hitreje zaznavamo čas.

Po svoji naravi, saj vsebuje vse in popolnoma vse, mora Eter vključevati zavesti in njihove zaznave, da so omejene, da so ali niso nekaj več.

To je naloga ljudi in samo njihova naloga, da delajo na sebi in kolektivno, da bi lahko zaznali že obstoječo 5D Zemljo.